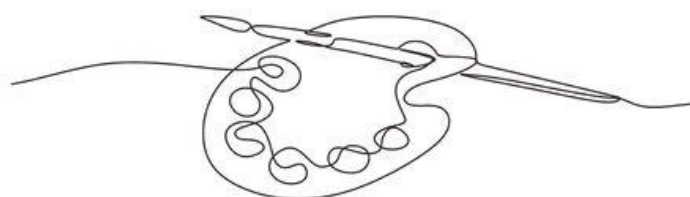

Regulamin Gminnego Konkursu Plastycznego

*„ Poezja Jana Pawła II
– pędzlem i sercem malowana ”*

1. Organizator konkursu:

Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Młynkowie

Młynkowo 109

64 – 710 Połajewo

szkola@spmlynkowo.pl

2. Koordynatorzy konkursu:

Pani Barbara Kryger

Pani Elżbieta Dybek

Pani Wiesława Maćkowiak

3. Cele konkursu:

- promowanie twórczości dziecięcej,
- rozwijanie zainteresowań literackich i plastycznych,
- integrowanie społeczności lokalnej wokół wartości płynących z nauczania Papieża,
- inspirowanie do aktywności twórczej,
- wzbogacanie warsztatu plastycznego,
- zachęcanie do korzystania z różnych form i technik plastycznych,
- zachęcanie do poznawania literatury polskiej.

4. Zasady uczestnictwa:

Zadanie konkursowe polega na wykonaniu ilustracji inspirowanej jednym z zaproponowanych wierszy Jana Pawła II. Wybrane przez Organizatorów wiersze, stanowią załącznik do niniejszego Regulaminu (kategoria I – zał. 1, kategoria II – zał. 2, kategoria III – zał. 3).

- Konkurs jest adresowany do uczniów szkół podstawowych z terenu Gminy Połajewo.
- Na konkurs mogą zostać zgłoszone tylko prace indywidualne.
- Każdy uczestnik może przygotować jedną pracę plastyczną w formacie A3.
- Każda praca powinna być opisana na odwrocie w następujący sposób:

Imię i nazwisko dziecka
Klasa
Tytuł wiersza
Dokładny adres szkoły z adresem e-mail
Imię i nazwisko opiekuna

- Każda szkoła może nadesłać **5 prac konkursowych w każdej kategorii.**
- Technika pracy dowolna (rysunek, kolaż, grafika, wydzieranka, malarstwo, itp.); do wykonania prac nie używamy produktów sypkich, takich jak: ryż, kasza, makaron, itp. oraz plasteliny.
- Prace konkursowe będą oceniane w trzech kategoriach:
 - kategoria I – kl. I-III,
 - kategoria II – klasy IV-VI,
 - kategoria III – klasy VII – VIII.

5. Kryteria oceny prac:

- zgodność pracy z tematyką wiersza i zasadami konkursu,
- estetyka wykonanych pracy,
- oryginalność i pomysłowość,
- walory artystyczne, takie jak: kompozycja, gama kolorystyczna, technika wykonania.

5. Terminy:

Prace z dopiskiem „**Gminny Konkurs Plastyczny. Poezja Jana Pawła II – pędzlem i sercem malowana**” należy dostarczyć do dnia **20 marca 2023r.** roku do godziny 15.00, do siedziby Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Młynkowie lub przesłać na adres:

Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Młynkowie

Młynkowo 109

64-710 Połajewo

- Prace wysłane pocztą powinny dotrzeć do adresata do **20.03.2023 r.**

- Informacje o wynikach konkursu zostaną przesłane do szkół drogą elektroniczną do dnia **28.03.2023 r.**
- Oficjalne wręczenie nagród laureatom I, II i III miejsca odbędzie się w dniu **31.03.2023r.** w Sali wWiejskiej w Młynkowie podczas spotkania z okazji 18. rocznicy śmierci Jana Pawła II.

6. Postanowienia końcowe

- Oceny prac dokona niezależne jury powołane przez Organizatora konkursu.
- Organizator przewiduje 3 nagrody główne i dyplomy w każdej kategorii wiekowej.
- Organizator zapewni również dyplomy za uczestnictwo.
- Nadesłane prace przechodzą na własność Organizatora.
- Organizator zastrzega sobie prawo do wykorzystania i publikacji prac w celu promocji konkursu.
- Decyzje komisji są ostateczne, a w sprawach nieobjętych regulaminem decyduje przewodniczący komisji konkursowej.

SERDECZNIE ZAPRASZAMY DO UDZIAŁU W KONKURSIE

**KARTA ZGŁOSZENIA UCZESTNICTWA
W GMINNYM KONKURSIE PLASTYCZNYM**

„Poezja Jana Pawła II

– pędzłem i sercem malowana”

Imię/imiiona i nazwisko autora pracy

Kategoria wiekowa

Tytuł wybranego wiersza

Nazwa szkoły

Adres szkoły

Imię i nazwisko opiekuna

Wyrażam zgodę na zbieranie, przetwarzanie i wykorzystywanie danych osobowych mojego dziecka wraz z jego wizerunkiem w związku z udziałem w konkursie zgodnie z ustawą w związku z przetwarzaniem danych osobowych określonym w art. 2 i art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych (Dz. Urz. UE L 119/1 z 04.05.2016).

Jednocześnie oświadczam, że zapoznałem się z regulaminem konkursu i potwierdzam, że zgłoszona praca jest pracą samodzielną, autorską i nigdzie wcześniej nie wykorzystywaną do innych konkursów.

data, czytelny podpis rodzica

dyrektor szkoły

**PROPOZYCJA WIERSZY
KATEGORIA KLASY I - III**

To Przyjaciel...

To Przyjaciel. Ciągłe wracasz pamięcią
do tego poranka zimą.
Tyle lat już wierzyłeś, wiedziałeś na pewno,
a jednak nie możesz wyjść z podziwu.

Pochylony nad lampą, w snopie światła wysoko związanym,
nie podnosząc swej twarzy, bo po co -
- i już nie wiesz, czy tam, tam daleko widziany,
czy tu w głębi zamkniętych oczu -

Jest tam. A tutaj nie ma nic prócz drżenia,
oprócz słów odszukanych z nicości -
ach, zostaje ci jeszcze cząstka tego zdziwienia,
które będzie całą treścią wieczności.

Dzieci

Dorastają znienacka przez miłość, i potem tak nagle dorośli
Trzymając się za ręce wędrują w wielkim tłumie -
(serca schwytane jak ptaki, profile wzrastają w półmrok).
Wiem, że w ich sercach bije tętno całej ludzkości.
Trzymając się za ręce usiedli cicho nad brzegiem.
Pień drzewa i ziemia w księżycu: niedoszeptany tli trójkąt.
Mgły nie dźwignęły się jeszcze. Serca dzieci wyrastają nad rzekę.
Czy zawsze tak będzie - pytam - gdy wstaną stąd i pójdą?
Albo też jeszcze inaczej: kielich światła nachylony wśród roślin
Odsłania w każdej z nich jakieś przedtem nie znane dno,
Tego, co w was się zaczęło, czy potraficie nie popsuć,
Czy będziecie zawsze oddzielać dobro od zła?

**PROPOZYCJA WIERSZY
KATEGORIA KLASY IV- VI**

Przestrzeń potrzebna kroplom wiosennego deszczu

Zatrzymaj przez chwilę wzrok na
kroplach świeżego deszczu:
oto w nich skupia swój blask cała zieleń
wiosennych liści,
tak że wszystkie prawie ciążą
w kroplach, w granicach się własnych
nie mieszczą -
a choć oczy twe pełne zdumienia,
nie możesz, naprawdę nie możesz do dna
otworzyć swej myśli.
Na pewno ją będziesz uciszał jak dziecię
zbudzone ze snu:
nie oddzielaj się od blasku przedmiotów,
droga moja, pozostań w zdumieniu!
Próżne słowa! Czyż nie czujesz?
To przez nią właśnie jesteś
tak głęboko w światłości rzeczy,
że musisz w sobie szukać coraz głębszej
dla nich przestrzeni...

Emilii, Matce mojej

Nad Twoją białą mogiłą
białe kwitną życia kwiaty –
– o, ileż lat to już było
bez Ciebie – duchu skrzydlaty –

Nad Twoją białą mogiłą,
od lat tylu już zamkniętą,
spokój krąży z dziwną siłą,
z siłą, jak śmierć – niepojętą.

Nad Twoją białą mogiłą
cisza jasna promienieje,
jakby w górę coś wznosiło,
jakby krzepiło nadzieję.

Nad Twoją białą mogiłą
klęknąłem ze swoim smutkiem –
o, jak to dawno już było –
jak się dziś zdaje malutkiem.

Nad Twoją białą mogiłą,
o Matko – zgasłe Kochanie –
me usta szeptały bezsiłą:
– Daj wieczne odpoczywanie –

**PROPOZYCJA WIERSZY
KATEGORIA KLASY VII - VIII**

Do sosny polskiej

Gdzie winnice, gdzie wonne pomarańcze rosną,
Ty domowy mój prostaku, zakopiańska sosno
Od matki i sióstr oderwana rodu
Stoisz sieroto pośród cudzego ogrodu.

Jakże tu miłym jesteś gościem memu oku,
Bowiem oboje doświadczamy jednego wyroku,
I mnie także pielgrzymka wyniosła daleka,
I mnie w cudzej ziemi czas życia ucieka.

Czemuś, choć cię starania cudze otoczyły,
Nie rozwinęła wzrostu, utraciła siły?
Masz tu wcześniej i słońce, i rosy wiośniane,
a przecież twe gałązki bledną pochylone.

Więdziesz.
Usychasz smutna wśród kwitnącej płaszczyzny
I nie ma dla ciebie życia, bo nie ma Ojczyzny.
Drzewo wierne!

Nie zniesiesz wygnania, tęsknoty
Jeszcze trochę jesiennej i zimowej słoty
A padniesz martwa!
Obca ziemia cię pogrzebie.
Drzewo moje.
Czy będę szczęśliwszy od ciebie?

Gdy otworzysz oczy w głębi fali...

Kamienie po świeżym deszczu przejrzyste

- lśnią w stopach przechodniów nieznacznie uniesione.

Już blisko wieczór.

Iluz ludzi przenika w głąb drzwi otwieranych z łoskotem

- iluz topnieje od światła w głębi okien?

Już wieczór.

Ściana ludzka co czas jakiś otwiera się twarzą przechodnia

- potem okien przenoszą ją światła na inne miejsce opodal

- zwężona, rozszerzana co chwilę.

Jednaka.

Wzrok wyrywa się ledwo z jej mroku.

Łatwa.

A ja ci powiadam, że to tylko twój wzrok dostrzega ludzi tak słabo,

kiedy płyną za falą neonu.

Właściwie odsłania ich to,

co najbardziej ukryte w nich i czego żaden nie wypala płomień.

A kiedy przymkniesz oczy,

przestrzeń znowu się staje pełniejsza wprost niepojętych treści

- oto ludzi rozsuwa się mrok,

kołysząc w sobie tę dobroć,

którą - milcząc - sycisz się z nich wszystkich,

którą - krzycząc - rozbijasz w proch.

Nie, nie - to nie jesteście wy tylko - a jeśli nawet wy,

tedy obecność wasza nie tylko trwa, lecz objawia -

Byle oczy otworzyć inaczej,

otworzyć inaczej niż zwykle

I nie zapomnieć widzenia, którym wówczas wzrok
się napawał.